

ĐƯỜNG THEO CHÚA LÀ ĐƯỜNG THẬP GIÁ

“Ai muốn theo tôi, phải từ bỏ chính mình, vác thập giá mình hằng ngày mà theo.” (Lc 9,23)

Suy niệm: Đóng đinh thập giá, cách thi hành án tử hình thời đế quốc Rô-ma, là một trong những hình khổ độc ác nhất để trừng trị tội phạm. Chúa Giê-su dùng hình ảnh thập giá đó để diễn tả điều kiện thiết yếu mà Ngài đòi hỏi nơi kẻ muốn đi theo làm môn đệ Ngài. Muốn theo Chúa thì phải dám “bỏ”, dám “vác”. “Bỏ mình” là bỏ đi cái tôi ích kỷ, kiêu căng, tham lam, thù hận... “Vác thập giá mình hằng ngày” là đón nhận đau khổ, hy sinh, là dám vác lấy gánh nặng trách nhiệm bốn phận của mình. Đó là đòi hỏi phải chọn lựa dứt khoát, không thể nửa vời, bắt cả hai tay: không thể muốn theo Chúa mà lại chối bỏ con đường thập giá và giữ lại cái tôi của mình.

Mời Bạn: “Vác thập giá mình hằng ngày” đi theo Đức Ki-tô là đi vào “con đường hẹp” nhưng không phải là đường cụt, vì con đường thập giá của Ngài là con đường dẫn tới phục sinh vinh quang. “Vinh quang của ta là thánh giá Đức Ki-tô”, khi bạn xác tín như thế thì những hy sinh, hiến thân phục vụ không còn là gánh nặng nề nữa; đau khổ và cả cái chết là điều không tránh được, nhưng bạn sẽ không rơi vào bi đát tuyệt vọng, nếu bạn kết hiệp thập giá của bạn với Đức Ki-tô chịu đóng đinh.

Sống Lời Chúa: Đón nhận những thập giá thường ngày (khó chịu do thời tiết, đau đớn do bệnh tật...) với tinh thần vui vẻ, lạc quan.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa Giê-su, Chúa đã thực hiện ơn cứu độ ngang qua thánh giá. Xin cho chúng con biết liên kết thánh giá đời mình với thánh giá của Chúa, ngõ hầu chúng con được tham gia vào công trình cứu độ của Chúa.*